De ce ne-a așezat Dumnezeu pe pământ, nu în prezența Sa

Există câteva întrebări importante care pot părea ascunse unui observator neatent: De ce, când Dumnezeu l-a creat pe om, nu l-a pus imediat în prezența Sa, așa cum a făcut cu îngerii? De ce l-a pus într-un loc unde era constant expus atacului diavolului și a îngerilor căzuți?

De ce Dumnezeu a ales să-l exileze (arunce) pe Satan pe pământ și nu în altă parte? De ce a permis ca Satan să-l confrunte pe om? De ce omul, în starea sa inițială de inocență, a fost lăsat să fie atât de vulnerabil la tentațiile diavolului, ajungând în situația dificilă în care se află astăzi miliarde de oameni?

Pentru a realiza planul Său cu ființele create de El, Dumnezeu a creat cerurile și pământul, așa cum este scris în Isaia 45:18: “Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu... a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit pentru a fi locuit.” Dumnezeu a decis ca locuința omului să fie pe pământ, spre deosebire de îngeri, care au fost așezați în Cer.

Planul lui Dumnezeu a fost conceput astfel încât omul, care și-a pierdut starea inițială de puritate și inocență, să fie restaurat și să evolueze până la atingerea desăvârșirii. Conform acestui plan, Pământul, împreună cu tot ceea ce conține, oferă toate condițiile necesare pentru a facilita creșterea omului spre nivelul de desăvârșire impus de standardele cerești.

Scriptura afirmă în Deuteronom 32:4 că “Lucrările Lui sunt desăvârșite.” Prin urmare, planul Său pentru om, care este inclus în “Lucrările Lui”, este de asemenea desăvârșit și fără greșeli, pe care acum și-L duce la îndeplinire.

Omul, creat ca punct culminant al creației Sale, făcut după chipul și asemănarea Sa, a fost așezat în această lume vizibilă, în confruntare directă cu Satan. Această așezare nu a fost o eroare sau un eveniment neprevăzut, ci a făcut parte din lucrările Lui care sunt desăvârșite.

Aceste confruntări cu Satan sunt permise pentru a-l ajuta pe om să învețe să respingă și să învingă răul, așa cum spune în Romani 12:21: “Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine.”

Dumnezeu a creat acest univers vizibil cu scopul specific de a ridica umanitatea la un nivel spiritual comparabil cu cel al Fiului Său. Intenția divină este ca Dumnezeu, împreună cu Fiul Său, să trăiască în comuniune cu ființele create de El, caracterizate prin trăsături de caracter similare cu ale Sale.

Această viziune remarcabilă este evidențiată în textul biblic din Romani 8:29, “Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât... să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel Întâi Născut dintre mai mulți frați.”

În viața umană, dacă luăm un exemplu precum muzica, observăm că nimeni nu se naște desăvârșit; desăvârșirea se obține printr-o muncă asiduă, perseverentă și prin urmarea celor care ne învață. Ca exemplu, putem privi la parcursul unui pianist, care ajunge la desăvârșire în arta sa prin practică intensă.

În niciun domeniu practic nu se poate atinge desăvârșirea doar prin studiu teoretic, fără practică. La fel nu se poate atinge desăvârșirea caracterului cerută de statutul de fiu al lui Dumnezeu doar printr-o credință mentală, pasivă, pe care Scriptura o compară în Iacov 2:19, 20 cu credința demonilor (Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci, dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?).

Nu poți ajunge un pianist desăvârșit doar prin studiul teoretic al partiturilor, fără să dedici mult timp practicii și fără să-ți imiți profesorul. În mod similar, credința că putem fi ca El devine desăvârșită doar prin practică, prin faptele credinței, așa cum afirmă Iacov 2:22: “Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.”

În lucrurile duhovnicești, ca să-ți desăvârșești caracterul, ca să ajungi desăvârșit cum și Tatăl ceresc este desăvârșit, este primordial să crezi că acest lucru este posibil. Apoi, trebuie să te dedici muncii și să cauți să-L urmezi pe Învățător în toate aspectele și să-ți dedici timpul trăind practic conform învățăturilor Sale, în cele mai mici detalii.

Asemenea unui pianist care muncește ore în șir zilnic pentru a atinge desăvârșirea, și noi trebuie să fim perseverenți în eforturile noastre. Desăvârșirea caracterului nostru se realizează tot prin efort, nu este un dar înnăscut sau ceva ce ne este acordat automat după moarte.

Pentru a atinge statura lui Hristos, precum și pacea și odihna în care a trăit El, este necesar un efort constant de ucenicie, urmându-L pe Învățător. Aceasta este singura cale prin care se poate atinge pacea interioară și odihna sufletească, precum și nivelul de perfecțiune cerut de standardul Împărăției lui Dumnezeu.

Desăvârșirea pe care El o cere nu se măsoară în abilități artistice sau supranaturale, ci desăvârșirea în îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... Aceste calități se dobândesc doar urmând învățăturile și exemplul Său. Desăvârșirea caracterului nostru nu se obține prin cumpărarea indulgențelor, prin oferirea de pomeni sau simpla credință în sacrificiul de pe cruce, ci necesită efort conștient și o luptă activă împotriva ispitelor. Aceste ispite sunt îngăduite de Dumnezeu pentru a ne ajuta să atingem statura lui Hristos.

În acest proces de transformare nu suntem singuri. Dumnezeu, în credincioșia Sa, nu ne va lăsa să fim încercați dincolo de capacitățile noastre. Așa cum afirmă 1 Corinteni 10:13, “Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.”

Aceasta ne oferă speranța și asigurarea că, indiferent de provocări, Dumnezeu este alături de noi, oferindu-ne sprijinul și resursele necesare pentru a depăși obstacolele și pentru a ne apropia tot mai mult de caracterul lui Hristos.

Desăvârșirea caracterului nostru nu se realizează doar prin credința în jertfa de la cruce și prin iertarea păcatelor, ci și prin efortul și lupta reală în fața confruntărilor permise de Dumnezeu pentru creșterea noastră spirituală.

Prin trimiterea Fiului Său, Dumnezeu a făcut posibil acest proces de transformare. Domnul Isus nu numai că ne-a obținut iertarea păcatelor prin sacrificiul Său, dar ne-a și arătat cum trebuie să trăim. Prin învățăturile, viața și exemplul Său, Domnul Isus ne-a descris caracteristicile și comportamentul pe care ar trebui să le urmăm pentru a deveni asemenea Lui.

Este un proces continuu, în care suntem îndemnați să ne modelăm viața, gândurile și acțiunile după caracterul lui Hristos, să creștem în dreptate, iubire, îndelungă răbdare, bunătate, smerenie și în toate celelalte calități care reflectă caracterul Său. Aceste calități trebuie dobândite prin lucrarea lui Dumnezeu la care trebuie să participe și omul.

Postarea provine din broșura „Rostul Vieții”, pe care o poți parcurge gratuit, în format text și audio. Alte materiale pe aceeași temă găsești pe https://cuvantcurat.ro. Resurse în limba engleză sunt disponibile la https://www.unmodifiedword.com.